

RAAD VAN DISCIPLINE

Beslissing in de zaak onder nummer van: 22-887/A/A

Beslissing van de voorzitter van de Raad van Discipline in het ressort Amsterdam van 19 december 2022

in de zaak 22-887/A/A

naar aanleiding van de klacht van:

klaagster

over:

verweerder

De plaatsvervangend voorzitter van de raad van discipline (hierna ook: de voorzitter) heeft kennisgenomen van de brief van de deken van de Orde van Advocaten in het arrondissement Amsterdam (hierna: de deken) van 8 november 2022 met kenmerk 1729803/JS/AS, digitaal door de raad ontvangen op dezelfde datum, en van de op de inventarislijst genoemde bijlagen 1 tot en met 4.

1 FEITEN

Voor de beoordeling van de klacht gaat de voorzitter, gelet op het klachtdossier, uit van de volgende feiten.

Kwestie 1

1.1 Klaagster heeft in het kader van een (vermeende) winkeldiefstal in 2013 van het OM een transactievoorstel voor een taakstraf aanvaard en deze taakstraf ook vrijwel meteen verricht. Dit was echter niet goed verwerkt door het OM, waardoor de politierechter klaagster bij vonnis van 13 mei 2013 ten onrechte bij verstek voor hetzelfde feit had veroordeeld. In verband met deze veroordeling is op 20 oktober 2014 DNA-materiaal afgenomen bij klaagster en verwerkt in de daarvoor bestemde databanken.

1.2 Op 30 oktober 2014 heeft verweerder namens klaagster bezwaar gemaakt tegen het DNA-profiel van klaagster en het opnemen daarvan in de databank. Voor het opstellen van het bezwaarschrift heeft verweerder bij de Raad voor Rechtsbijstand een toevoeging aangevraagd. De toevoeging is verstrekt voor een bedrag van € 265,21, waarbij een eigen bijdrage voor klaagster vastgesteld ter hoogte van € 143,-.

Kwestie 2

1.3 Na de hiervoor gemelde procedure bleef een strafrechtelijke veroordeling in het Justitieel Documentatieregister staan. Daarnaast bleven de vingerafdrukken van klaagster in het strafrechtketendatabank en in het politiesysteem Havank geregistreerd staan. In verband met deze laatste kwestie is verweerder namens klaagster een procedure gestart om deze gegevens verwijderd te krijgen. Ook voor deze procedure heeft verweerder een toevoeging aangevraagd. Deze toevoeging heeft verweerder uiteindelijk ingetrokken, omdat de kwestie rechtstreeks met het OM afgehandeld kon worden. Klaagster heeft daarom in deze procedure geen eigen bijdrage betaald. Verweerder heeft op 21 april 2015 een urenspecificatie opgesteld en een nota verstuurd ter hoogte van € 724,19 aan het OM en aan klaagster. Het OM heeft de advocaatkosten betaald. Klaagster heeft in deze procedure geen

advocaatkosten betaald.

Kwestie 3

1.4 Vervolgens heeft verweerder klaagster bijgestaan in een kwestie waarbij de politie bij een huiszoeking op 12 augustus 2015 haar bank zou hebben opengesneden. Verweerder heeft namens klaagster hierover op 15 en 17 september 2015 de Rechter-Commissaris aangeschreven met het verzoek om de schade te vergoeden. De Rechter-Commissaris heeft hierop bij brief van 13 oktober 2015 laten weten dat hij de politiemensen geen toestemming heeft gegeven voor het opensnijden van de bank en dat de politiemensen ontkennen dat zij klaagsters bank hebben opengesneden. Verweerder zag gelet op deze reactie geen mogelijkheden voor een schadevergoeding en heeft in deze kwestie om die reden geen toevoeging voor klaagster aangevraagd.

1.5 De gemachtigde van klaagster heeft op 19 april 2019 namens klaagster een brief aan verweerder gestuurd om opheldering te verkrijgen over voorgaande kwesties. Verweerder heeft niet gereageerd op deze brief.

1.6 Op 12 januari 2022 (door de deken ontvangen op 27 januari 2022) heeft klaagster bij de deken een klacht ingediend over verweerder.

2 KLACHT

2.1 De klacht houdt, zakelijk weergegeven, in dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld als bedoeld in artikel 46 Advocatenwet. Klaagster verwijt verweerder dat hij een bedrag ter hoogte van € 750,- aan schadevergoeding voor haar onterechte aanhouding ten onrechte niet aan haar heeft betaald. Verder is klaagster van mening dat verweerder naast de gefinancierde rechtsbijstand excessief heeft gedeclareerd.

3 VERWEER

3.1 Verweerder heeft tegen de klacht verweer gevoerd. De voorzitter zal hierna, waar nodig, op het verweer ingaan.

4 BEOORDELING

4.1 De voorzitter ziet zich allereerst voor de vraag gesteld of klaagster haar klacht tijdig heeft ingediend.

4.2 Op grond van artikel 46g lid 1 onder a van de Advocatenwet wordt een klacht niet-ontvankelijk verklaard indien de klacht wordt ingediend na verloop van drie jaar na de dag waarop de klager heeft kennisgenomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van het handelen of nalaten van de advocaat, waarop de klacht betrekking heeft. In lid 2 van dit artikel is bepaald dat niet-ontvankelijkverklaring op grond van het bepaalde in lid 1 achterwege blijft indien de gevolgen van het handelen of nalaten redelijkerwijs pas na het verstrijken van de driejaartermijn bekend zijn geworden. In dat geval verloopt de termijn voor het indienen van een klacht een jaar na de datum waarop de gevolgen redelijkerwijs als bekend geworden zijn aan te merken.

4.3 De voorzitter stelt vast dat de verwijten die klaagster verweerder maakt betrekking hebben op de periode dat verweerder klaagster bijstand heeft verleend tussen 2013 en 2015. Niet gesteld of gebleken is dat klaagster pas later dan in die periode op de hoogte is geraakt van verweerders handelwijze. De in artikel 46g lid 1 sub a Advocatenwet genoemde termijn is dan ook in ieder geval uiterlijk in oktober 2015 aangevangen. Klaagster heeft pas op 12 januari 2022 (ontvangen op 27 januari 2022) bij de deken een klacht over verweerder ingediend en daarmee ruimschoots buiten de vervaltermijn van drie jaar.

4.4 De uitzondering van artikel 46g lid 2 Advocatenwet is niet van toepassing omdat niet gebleken is dat de gevolgen van verweerders handelen (redelijkerwijs) pas na

ommekomst van de termijn van drie jaren bekend zijn geworden. Als het al zo zou zijn dat klaagster op het moment dat de brief 19 april 2019 aan verweerder was gestuurd, bekend zou zijn geworden met de gevolgen van verweerders handelen, hetgeen niet is gesteld of gebleken, dan nog zou de klacht te laat zijn ingediend. Immers vanaf dat moment had klaagster uiterlijk na één jaar - en dus uiterlijk tot 19 april 2020 - haar klacht moeten indienen, hetgeen niet is gebeurd.

4.5 Tot slot is niet gebleken van bijzondere omstandigheden op grond waarvan verschoonbaar zou kunnen zijn dat de klacht buiten de termijn is ingediend.

4.6 Op grond van het voorgaande zal de voorzitter de klacht, met toepassing van artikel 46g Advocatenwet, daarom niet-ontvankelijk verklaren. Aan een inhoudelijke beoordeling van de klacht komt de voorzitter dan ook niet meer toe.

BESLISSING

De voorzitter verklaart:

de klacht, met toepassing van artikel 46g, lid 1 onder a Advocatenwet, niet-ontvankelijk.

Aldus beslist door mr. C.S. Schoorl, plaatsvervangend voorzitter, bijgestaan door mr. N. Borgers-Abu Ghazaleh als griffier en uitgesproken in het openbaar op 19 december 2022.

Griffier Voorzitter

Verzonden op: 19 december 2022